

artikel 28 ved ratifikationen kan erklære, at de ikke anerkender Komiteens kompetence efter art. 20. Regeringen har ikke til hensigt at afgive en sådan erklæring.

Efter *artikel 21* bemyndiges Komiteen til at behandle klager fra en deltagerstat mod en anden deltagerstat vedrørende overtrædelser af konventionen. Det er dog en forudsætning, at begge stater har anerkendt Komiteens kompetence i denne henseende ved afgivelse af en særskilt erklæring efter art. 21, samt at i alt fem deltagerstater har afgivet sådan erklæring. Erklæringen kan når som helst trækkes tilbage, dog uden virkning for verserende sager. Det er Komiteens primære opgave at mægle mellem parterne med henblik på opnåelse af en mindelig afgørelse af sagen på grundlag af respekt for konventionens bestemmelser. Komiteen kan ikke træffe bindende afgørelser.

Den mellemstatlige klageprocedure i henhold til art. 21 svarer til den mellemstatlige klageprocedure under FN-konventionen om borgerlige og politiske rettigheder, og har væsentlige lighedspunkter med den mellemstatlige klageprocedure under Den europæiske Menneskerettighedskonvention, som Danmark begge er tilsluttet. Danmark har to gange rejst mellemstatlige sager under Den europæiske Menneskerettighedskonvention. Det er regeringens hensigt at afgive erklæring i henhold til art. 21.

Forholdet mellem de mellemstatlige klageprocedurer under henholdsvis FN-konventionen om borgerlige og politiske rettigheder og Den europæiske Menneskerettighedskonvention er afklaret med Europarådets ministerudvalgs res. (70) 17, hvorefter deltagerne i Den europæiske Menneskerettighedskonvention har vedtaget en indbyrdes forståelse om at vælge proceduren under sidstnævnte konvention i sager mellem disse lande indbyrdes angående rettigheder, som i substansen er dækket af begge konventioner. En tilsvarende afklaring er ikke opnået i forhold til FN-konventionen mod tortur, og det forekommer da også mest hensigtsmæssigt at lade det bero på sagens karakter, om en mellemstatlig klage indgives under Den europæiske Menneskerettighedskonventions bredt formulerede bestemmelser eller under torturkonventionens mere detaljerede bestemmelser.

Artikel 22 åbner adgang for enkeltpersoner til at klage til Komiteen over krænkelse af konventionen. Det er en forudsætning, at den indklagede stat har afgivet særskilt erklæring om anerkendelse

af den individuelle klageadgang, samt at i alt fem deltagerstater har afgivet sådan erklæring. Erklæringen kan når som helst trækkes tilbage, dog uden virkning for verserende sager.

Komiteen skal afvise anonyme henvendelser, samt henvendelser, som Komiteen anser for misbrug af klageadgangen eller for uforenelig med konventionens bestemmelser, jfr. *stk. 2*. Henvendelser efter *stk. 1* kan først foretages, når alle effektive nationale retsmidler er udtømt, jfr. *stk. 5b*. Komiteen træffer ingen bindende afgørelser, men underretter klageren og deltagerstaten om sine synspunkter, jfr. *stk. 7*.

Proceduren svarer til den individuelle klageadgang under protokollen til FN-konventionen om borgerlige og politiske rettigheder og har væsentlige lighedspunkter med den individuelle klageadgang under Den europæiske Menneskerettighedskonvention, som Danmark begge er tilsluttet. Forholdet til disse to konventioner er afklaret med bestemmelsen i *stk. 5a*, hvorefter Komiteen kun kan behandle en henvendelse efter *stk. 1*, når den har sikret sig, at samme sag ikke har været eller er genstand for behandling efter andre regler om international undersøgelse eller bilæggelse.

Det er regeringens hensigt at afgive erklæring i henhold til art. 22.

Medlemmerne af Komiteen og sådanne mæglingskommissioner, som måtte blive nedsat under behandlingen af mellemstatlige klager, jfr. art. 21 *stk. 1e*, er berettiget til diplomatiske rettigheder og immuniteter, jfr. *artikel 23*. Lov nr. 567 af 30.11.1983 om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m.v. sikrer efterlevelse af denne bestemmelse i dansk ret.

I følge *artikel 24* afgiver Komiteen en årlig beretning til deltagerstaterne og til FN's generalforsamling.

Artikel 25-33 indeholder sædvanlige afslutningsbestemmelser om konventionens undertegnelse, ratifikation, ikrafttrædelse m.v.

C. Sammenfatning

Gennemgangen kan for så vidt angår nødvendige lovændringer og afgivelse af erklæringer sammenfattes således:

Artikel 21: Erklæring om anerkendelse af den mellemstatlige klageadgang.

Artikel 22: Erklæring om anerkendelse af den individuelle klageadgang.